

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

דף עג.

מנין שאין חולקין וכו', ועי' שפת אמת שדן אי איסור זה גם כששני הצדדין מתרצין, או רק בע"כ אסור, ועי' בהגהות שם מש"כ וכן ביד בנימין מש"כ לפשוט מתוד"ה ואפילו.

ת"ל וכו', לכל בני אהרן יהיה, ועי' ברש"י היאך מצרף 'לכל בני אהרן' לכל המנחות שלעיל, ע"ע מיוחסים לרשב"א, וברש"י ורמב"ן עה"ת שם, ועי' קידושין נג.

יכול לא יחלקו, וברמב"ם מעה"ק י' טז' נקט איסור זה רק לגבי כהנים, עי' קרן אורה.

תוד"ה ת"ל, עי' קידושין נג. ותוס' ותוס' רי"ד שם, ע"ע יבמות ד. תוד"ה וכו', ועי' מלבי"ם.

תוד"ה איש, עי' קידושין שם תוד"ה איש, ועי' שבת קמט: תוד"ה מטילין.

תוד"ה והא, בתירוצם עי' קרן אורה ועולת שלמה.

תוד"ה מן האש, תמהו דבלא מיעוט של מן האש לא היה צריך את הריבוי של 'כל קרבנם', ולא תרצו, עי' ברכת הזבח צאן קדשים קרן אורה וטהרת הקודש.

סד"א ואכלו אותם אשר כופר וכו', ומבואר שמנחת נדבה אתיא לכפרה, עי' עולת שלמה כאן ובזבחים ו, ועי' גבורת ארי ומצפה איתן תענית כג.

ע"ע חידושי הגר"ז שדן מניין נלמד חיוב אכילת שיירי מנחות, עי"ש מה שהביא מספר המצוות לרמב"ם מצוה כח-כט'.

סד"א נבלה היא קמ"ל, בנידון האם מליקה הוי כשחיטה (כמו לגבי אותו ואת בנו וכדו'), עי' דבר אברהם ח"ב ח' י', ואחיעזר ח"ב יו"ד סי' ז', ואתון דאורייתא כלל א' ג'.

תוד"ה זה, ע"ע תוס' בזבחים מד: ושם בברכת הזבח וטהרת הקודש, ועי"ש בתוס' מה שהביאו גירסת רש"י והקשו עליה, עי"ש צאן קדשים ובשפת אמת.

שלך היא אפילו לקדש בו את האשה, עי' פרש"י, ועי' ברכת הזבח שלפי מסקנת הסוגא בקידושין נג. זה אינו רק על גזל הגר, ועי' יד דוד וחשק שלמה, וצאן קדשים בזבחים מד;

תוד"ה ואפילו חלקו בגזל הגל בין קודם חלוקה לאח"כ, ועי' דבר אברהם ח"ב יא' ג' ועוד שדנו בדבר, וקרן אורה זבחים מד; ועי' ח"י רבינו חיים הלוי הל' בכורות סט' ע"ב.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'

להנצחות והארות 0527652935, או gmail.com@7652935 לקבלת הדף במייל

שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

ע"ב

שלמי העכו"ם עולות וכו', ויל"ע מה הכוונה האם בשעת ההקדש כבר נעשו לעולות, או דהוי שלמים עד שעת ההקרבה ורק אז משתנה דינם לעולות, ועי' מקור ברוך ח"א יא' שתלה הדברים האם נלמד מקרא ד'אשר יקריבו עולה לה" או שנלמד מסברא שליבו לשמים, ועי' תרועת מלך נא' ובישר וטוב בדברי רש"י כאן. ולגבי מנחות מהגויים, עי' כאן ברש"י ובשפת אמת, וע"ע זבח תודה.

נתן לישראל אחר ואוכלם, והטעם עי' ברש"י משום ערל ועי' ח"י הגר"ז.

על מנת שיתכפר בהם ישראל וכו', ועי' רש"י שאיירי שהגוי נתן לו את הקרבן לצאת ידי חובתו, ולכאורה פירש כן דאל"כ מיד שהקדישו נהפך לעולה, עי' במקור ברוך דלעיל ובשפת אמת ונתיבות הקודש כאן.

הא רבי עקיבא, ועי' קרן אורה שזה הכל לפי הטעם שנלמד מקרא, עי"ש ועי' מה שהקשה על הרמב"ם לפי זה.

תוד"ה איש, הקשו דכבר נלמד מקרא דאין יכולים להביא בעל מומין, שקרבן כשר יכולים להביא, ותירצו בכמה אופנים, עי' ח"י הגר"ז בכל דבריהם, ועי' תוס' תמורה ז. וצאן קדשים שם, וע"ע שפת אמת שבא לומר דנדריהם נדבה, וע"ע ירושלמי שקלים א' ד' דנתרבו מאדם, עי"ש במפרשים ובצאן קדשים.

ובאחרונים הקשו דאם עכו"ם יכולים להביא קרבן נפשוט מכאן את הספק בנדריים לה: אי כהני שלוחי דידן או דרחמנא, שהלא אין שליחות לעכו"ם? עי' צאן קדשים, חק נתן, חשק שלמה, מנחה טהורה ועולת שלמה

מנין לרבות העופות וכו', ומסקנת בסוגיא נראה דאין מרבים עופות אלא לריה"ג, ועי' רמב"ם מעה"ק ג' ב' דפסק כר"ע ופסק דמקבלים גם עולת העוף?, עי"ש רדב"ז ועי' קרן אורה.

אי מהתם הוה אמינא וכו', ועי' תוס' נזיר סא: ד"ה אי הכי, ועי' קרן אורה רש"י ושפ"א.

שבעה דברים התקינו ב"ד, ועי' ח"י הגר"ז שהקשה דלשי' ר"ג בתמורה ב: דאין הגויים מביאין נסכין עם קרבנותיהם והכא תקנת ב"ד מיוחדת לא מובן הקושיא, עי"ש. ועיקר המחלוקת אם גויים מביאין נסכים, עי' תוד"ה ואי, ובשיטמ"ק ובתמורה שם, ודעת הרמב"ם בזה עי' ח"י מרן רי"ז הלוי מעה"ק ג' ה', (עי"ש בלחם משנה).

אב"א עולה וכל חברתה, ועי' שפת אמת לפ"ז למה צריך קרא ד'אזרח' למעט נסכים בפני עצמם, ועי' קרן אורה זבחים מה.

מקיש חובתו לנדבתו, עי' שיטמ"ק ובחי' המיוחסים לרשב"א.